

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7039** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент № 952/2013/:
Образувано е по жалба на С. К. К., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица]“ № 6, чрез адв. К. Г. от САК, срещу Решение № 32-225145 от 15.06.2023 г., издадено Директора на Териториална Дирекция (ТД) Митница В. при Агенция „Митници“ (АМ).

В сезиращата съда жалба са изложени съображения за нищожност, необоснованост, неправилност на съдебното решение, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че в решението не са посочени нито какви документи са представени, нито какви документи са изготвени от американските митнически органи. Според жалбоподателя не е налице обосноваване от доказателства съмнение по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, поради което митническият орган не е следвало да преминава към методите за остойностяване на вноса, разписан в разпоредбите на чл. 74, § 1-3 от МК. В този смисъл се позовава на национална съдебна практика. Твърди се, че в молите на оспореното решение не са посочени нито разумни способи, които са използвани за формиране на определената митническа стойност, нито в какво се състои тяхното съответствие с принципите, изброени в Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и

търговията, каквото е едно от изискванията на евентуално приложената от ответника правна норма на чл. 74, § 3 от МК.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Г. поддържа жалбата. Представя писмени бележки за незаконосъобразност на акта, като излага допълнителни аргументи в тази насока.

Ответникът Директор на Териториална Дирекция Митница В. при Агенция „Митници“, чрез процесуален представител, счита жалбата за неоснователна и моли, същата да бъде отхвърлена по изложени съображения в писмено становище. Представя писмени бележки неотнормирани към процесната стока. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 20.05.2019г. С. К. К., с митническа декларация MRN 19BG002002008104R2 декларира на режим „допускане за свободно обращение“ стока с код по Т. [ЕГН]. с описание: „ЧЕТИРИКОЛЕСНО МПС/УТВ/УПОТРЕБЯВАНО; МАРКА: CAN-AM;; МОДЕЛ: MAVERICK X3; ТИП: БЕНЗИН;; БР.МЕСТА: 2; ПЪРВ.РЕГ.: 20170102; ЦВЯТ: БЯЛ;; Р.ОБЕМ: 800 КУБ СМ; МОЩНОСТ: 120 KWDIN;; ДВИГ. №: НЕОТКРИТ:: ШАСИ №: 3JBVGAW29HK00057 Г \ бруто тегло 700 кг, нето тегло 700 кг, условие на доставка С. В., декларирана обща фактурна стойност - 470 U., при курс за 1 щатски долар — 1,73067 лв. Декларираната митническа стойност е в размер на 813,41 лв определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: фактура за покупко-продажба № 000523/10.03.2019г.; талон за превозното средство, линеен коносамент № HLCUBSC1903BCQO4. спедиторски коносамент № IMP/1070/04/19/L3. фактура за разходи № [ЕГН]/17.05.2019, уведомително писмо от „ФРИЛАЙН“ ООД.

При извършена повторна проверка на декларирането, на основание чл. 84, ал. I, т. 1, във вр. чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирани“, „с повреди“ в ТД Митница В. са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на превозни средства, внесени от САЩ. В тази връзка е отправеното искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, чрез аташето по митническите въпроси към Посолството на САЩ в С., за предоставяне на информация и документи за превозни средства, изнесени от САЩ и допуснати за свободно обращение в Република България, за които има съмнения, че са декларирани на занижена митническа стойност. От американските митнически органи са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ (Е. Е. I.) от системата на Американската Служба „Митници и гранична охрана“ за превозни средства, декларирани за износ в САЩ, съгласно които стойност на превозното средство А. CAN-AM MAVERICK X3, шаси № 3JBVGAW29HK000571, с износител G. A. E., e 8400 U. (14537,63 лв.).

Съгласно информацията в писмо рег. № 32-359976/21.10.2022г., „E. export information“

(EEI) е американският еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. ITN (Internal T. Number), съдържащ се в „E. export information“, е номерът на подаване на информацията за износ в системите на Американската служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. XTN (E. Transactional Number) е генерираният от износителя номер на документа.

С оглед горното с писмо рег. №32-408014/25.11.2022г., до С. К. К. са изисквани допълнителни документи относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стока № 1, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Писмото е получено на 30.11.2022 г.

С писмо рег. № 32-433258/12.12.2022г. е предоставен отговор от вносителя. Към писмото не са представени нови документи и информация, в подкрепа на декларираната от нея митническа стойност. Вносителят твърди, че цената на стоката е платена в брой.

С оглед на горното и след разглеждане на приложените документи, относно стока №1 от МДМШЧ 19BG002002008104R2/20.05.2019г., последващият митнически контрол е установил следното:

В документа за покупко-продажба №000523/10.03.2019г. е посочена обща фактурна стойност в размер на 470 щ.д. (370 щ.д цена на стоката + 100 щ.д. за международен транспорт). Декларираната цена на стоката в МД MRN 19BG002002008104R2/20.05.2019г., в е. д. 4/14 е в размер на 470 щатски долара (813,41 лв.). Изпращач на стоката по линеен коносамент № HLCUBSC1903BCQ04 е U. INTERCARGO L., с получател и страна на уведомяване FREELINE L.. Едно от превозните средства описани в коносаеита е: „2017 CAN-AM MAVERICK X3 T. R, VIN: 3JBVGAW29HK000571. В коносамент № HLCUBSC1903BCQ04 е посочен ITN (Internal T. Number): X20190315577964, както и референтен номер на превозвача 65006122. Посочен е и контейнер № HLXU8257173.

В уведомително писмо „ФРИЛАЙН“ ООД посочва, че реалният получател по коносамент № HLCUBSC1903BCQ04 на А.: CAN-AM MAVERICK X3 VIN: 3 JBVG AW29HK000571 е С. К. К..

Износител на стоката посочен в спедиторски коносамент № IMP/1070/04/19/L3 е G. A. E. L., а получател на стоката е С. К. К., страна на уведомяване е FREELINE L.. Стоката е описана като \$2017 CAN-AM MAVERICK X3, VIN: 3JBVGAW29HK000571“. Номерът на контейнера е HLXU8257173.

Съгласно представената електронна експортна информация (EEI) с ITN: X20190315577964, XTN:[EИК]-65006122, декларираната в САЩ стойност на превозното средство А. CAN-AM MAVERICK X3, шаси № 3JBVGAW29HK000571, с износител G. A. E., е 8400 U. (14537,63 лв.), като същата е значително по-висока от декларираната при внос. В електронната експортна информация се съдържат данни и за референтен номер на превозвача 65006122. Същият е посочен и в линейния коносамент. Пристанище на разтоварване е В., България, В износна декларация от американската митническа администрация стоката е идентифицирана по марка, модел и номер на шасито, който е уникален за превозното средство.

Резултатът от направената проверка по линия на международното сътрудничество и представените констатации, потвърдили съмненията, че декларираната стойност на внесената стока не представлява действително платената или подлежащата на

плащане цена на стоката при продажбата и за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, поради което митническите органи са приели, че митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност на основание чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В изпълнение на нормата на чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е прието, че в този случай митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

В оспореното решение е цитирана всяка една от разпоредбите от б. „а“ до б. „г“ на чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е посочено, че не е открита достатъчно изчерпателна информация за съответните показатели, не са установени съответни деклариращи и приети митнически стойности, не са представени данни за приложението на методите по б. „в“ и „г“, поради което е прието, че митническата стойност следва да се определи съгласно разпоредбата на чл. 74. § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза констатирани в предоставената информация от американските митнически власти.

В оспореното решение е посочено, че декларираната митническа стойност за употребявано превозно средство в размер на 470 U. по процесната митническа декларация не е платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при тяхната продажба за износ с местоназначение на митническата територия на Съюза. В тази връзка е прието, че полученият отговор от американските власти представлява официален документ, изготвен от официални лица в кръга на служебните им взаимоотношения по установена форма и ред и представлява годно доказателство за извършените от тях действия по проверка автентичността на изпратените документи. В решението се сочи също така, че получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от американските митнически власти са посочени номера на износни митнически декларации, стоката е индивидуализирана с шаси № 3JBVGAW29HK.000571 по оформената митническа декларация за допускане за свободно обращение, с описание на стоката и обявената стойност при износ, с изпращач G. A. E. L..

С оглед горното, митническата стойност на процесният автомобил е определена на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, във връзка с чл. 144. § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. по данните предоставени от американските митнически власти.

С писмо № 32-21825/18.01.2023г. жалбоподателката е уведомена по смисъла на чл.22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като е дадена възможност на лицето да изрази становище. В оспореното решение е посочено, че същото се счита за връчено на 18.03.2023г. по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК, во видно от това писмо /лист 31, гръб/ от делото, същото е получено лично от С. К. на 18.03.2023г. В определения от митническите органи срок лицето не е изразило становище.

С оспореното решение за процесния автомобил е определена митническа стойност в размер на 14710,71 лв. (14537,63 лв. + 173.08 лв. международен транспорт). При така определената митническа стойност, са установени като дължими суми за събиране

мито в размер на 1 389,73 лв. и ДДС в размер на 3057,41 лв., след приспадане на начислените и взетите под отчет такива, ведно с дължимите лихви за забава на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013., като за дата на възникване на данъчното задължение е определена 20.05.2019г.

В хода на съдебното производство са приети допълнително доказателства писмо с рег. № 32-359976/21.10.2022г. и електронна информация за износ, придружени в превод на български език.

Административен Съд С. - град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е изпратен на жалбоподателя по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставка е получен на 10.07.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, от 18.07.2023 г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 от АПК съдът установи, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приложената по делото Заповед № 383/27.01.2023г. на директора на дирекция „Митници“ и по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение, подписано от лицето, заемащо длъжността директора на ТД Митница В. в Агенция Митници, при условията на командироване е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и е касае наличието или липсата на основания за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. наличие ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по

чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност.

Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, поради липса на достатъчно изчерпателна информация касаеща процесният автомобил за прилагане на тези методи, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса.

Незаконосъобразно административният орган е преминал към определяне на новата митническа стойност на автомобилите по резервния вторичен метод, по чл. 74, § 3 от М., тъй като въпреки, че са направени справки в митническата система МИС ЗА, информацията от тази система не обхваща данните за всички автомобили, които са продадени с цел износ за целия ЕС, а само тези продадени с цел износ за Република България. Митническите органи е изследвана единствено информацията, която е налична в митническата информационна система за страната МИС ЗА, но не и информацията съдържаща се в самите документи, послужили за деклариране на данните.

Митническите органи не са изискали съответните данни от останалите страни членки на ЕС, респ. не са налице отговори, че такива данни липсват в съответните национални бази данни, за да е потвърдено, че няма данни за сходни или идентични стоки на територията на ЕС.

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени – 470 щ. д. в приложения към митническата декларация документ за продажба (л. 43) и 8 400 щ. д. съгласно данни от получените с писмо от Американската служба „Митници и гранична охрана“, (писмо на Ц. с рег. № 32-359976/21.10.2022г.) документи - „Електронна информация за износ“ (EEI) с ITN: X20190315577964, XTN:[EИК]-65006122, сред които попада и процесния автомобил и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между G. A. E. L. като продавач и С. К. като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Същевременно обаче с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи в размер, отговарящ на посочени в приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила – фактура № 523/10.03.2019 г., издаден от G. A. E. L., което води да извод, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не но го признават в частта, която удостоверяват цената му. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от американските митнически власти, попълнена в митническа декларация за износ ITN: X20190315577964, XTN:[EИК]-65006122 в размер на

8 400 щ.д., в оспореното решение е определена съответно митническа стойност при внос 14 710,71 лева. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от на 8 400 щ.д., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо с писмо на Ц. с рег. № 32-359976/21.10.2022г. от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Видно от представеното по делото писмо на Ц. с рег. № 32-359976/21.10.2022г. в превод на български език /л. 88/ от Департамент САЩ за вътрешна сигурност, Служба за митническа и гранична защита, Посолство на САЩ, същото не съдържа удостоверително изявление от Американските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на С. К., подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила - фактура № 523/10.03.2019г. не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо директора на ТД Митница В. е възприел, че именно заявената пред американските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на предоставената от жалбоподателя фактура.

Видно от стр. 2 и стр. 5 на процесния административен акт, от американските власти са предоставени таблици с данни, представляващи Електронна експортна информация (ЕЕИ), които видно от текста на писмо рег.№ **№ 32-359976/21.10.2022г.** са еквивалент на износна декларация, от което следва да се направи извод, че съдържащата се в тези сканирани документи информация е предоставена от износителя или от упълномощен от него митнически представител. С оглед на последното, съдържащата се в ЕЕИ информация не изхожда от властите на САЩ, поради което, въпреки че писмо с рег. **№ 32-359976/21.10.2022г.** е официален документ, предоставената с това писмо ЕЕИ не е официален документ и няма обвързваща съда материална доказателствена сила.

Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в

който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Американските митнически власти да са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесените МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесените автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на директора на ТД Митница В. е неправилно, като постановено в нарушение на

закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани с подаването на жалбата, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите следва да бъдат присъдени в размер на 750 лв., съгласно представен по делото договор за правна защита и съдействие, с който се удостоверява заплатено възнаграждение в размер на 700 лв., както и сума в размер на 50 лв. за внесена държавна такса. Неоснователно се явява възражението за прекомерност от страна на ответника за адвокатско възнаграждение, доколкото претендирания му размер е по-малък от минимално установения по чл. 7, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, III отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-225145 от 15.06.2023 г., на директора на ТД Митница В. при АМ, с което са извършени корекции в данните на МД MRN **19BG002002008104R2** от **20.05.2019г**

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница В.“ към Агенция „Митници“ да заплати на С. К. К., ЕГН: [ЕГН], сума в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева, представляваща съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: